

ה"ת 16615/08/15 - אגף המכס והמע"מ חקירות חיפה נגד אלבר ציי רכב (ר.צ.) בע"מ

בית משפט השלום בחיפה

ה"ת 16615-08-15 אלבר ציי רכב (ר.צ.) בע"מ נ' אגף המכס והמע"מ חקירות חיפה

לפני כבוד השופטת מריה פיקוס בוגדאנוב
מבקשת אגף המכס והמע"מ חקירות חיפה
נגד אלבר ציי רכב (ר.צ.) בע"מ
משיבה

החלטה

1. לפניי בקשה שמינית שהוגשה על ידי אגף המכס ומע"מ חקירות חיפה (להלן: "**המבקשת**") להארכת תוקפם של צווים והמשך החזקת תפוסים.
2. כנגד אלבר ציי רכב (ר.צ.) בע"מ (להלן: "**המשיבה**") מתנהלת חקירה מורכבת וממושכת, שבה היא ומעורבים נוספים חשודים בביצוע עבירות זיוף, קבלת דבר במרמה, קשירת קשר לביצוע פשע, הלבנת הון, עבירות על פקודת הייבוא וייצוא ועבירות על פקודת המכס.
3. על פי החשד, המשיבה קשרה קשר עם אחרים, שעניינו הפרת כללי הרגולציה החלים על ייבוא כלי רכב למדינת ישראל. במסגרת אותה תכנית הוצגו למשרד התחבורה מסמכים מזויפים שונים, אשר על בסיסם קיבלה המשיבה ממשרד התחבורה היתר "ייבוא מקביל". המשיבה רכשה למעלה מ-2,000 כלי רכב בעלות כוללת של כ-50 מיליון דולר ארה"ב, מתוך כוונה לייבא את כלי הרכב לישראל. בניגוד לתנאי ההיתר, כלי הרכב נרכשו מסוכני רכב, שאינם סוכנים מורשים, והרכישות בוצעו תוך שימוש בחברות הרשומות בארה"ב, במטרה להסוות את העובדה כי נרכשו על ידי המשיבה למטרת ייבואם לישראל.
4. על פי החשד, המשיבה נקטה בפעולות נוספות, על מנת להסתיר את העובדה כי כלי הרכב אסורים לייבוא, ובין היתר, הוכנו מסמכים כוזבים בנוגע למיהותם של המוכרים, ערכם של כלי הרכב, תנאי המכר ועוד. בנוסף, המסמכים המזויפים הוצגו לרשויות המכס בישראל, על מנת לשחרר את כלי הרכב המיובאים.
4. בהתאם להערכת המבקשת בשלב זה, שווי הרכוש האסור אשר התקבל תוך ביצוע עבירות המקור, עומד על כ-280 מיליון ₪.
5. בתחילת חקירת התיק נתפסו בנמלים כ-300 כלי רכב, אותם ייבאה המשיבה למדינה, אך בשלב מאוחר יותר הרכבים שוחררו, בכפוף להפקדת ערבות בנקאית על סך 24 מיליון ₪, שהיוותה כ-60% מערך כלי הרכב. המבקשת הסכימה, על מנת להקטין את הפגיעה במשיבה, כי האחרונה תמכור את כלי הרכב בחו"ל. בנוסף, נתפסו ברישום שני נכסי מקרקעין שבבעלות המשיבה, כאשר על אחד הנכסים רובצת משכנתא (שבינתיים נפרעה בחלקה).
6. מעת לעת, תוקפם של הצווים והמשך החזקת התפוסים הוארך על ידי בית המשפט, עד שבבקשה השישית הוגשה התנגדות מטעם המשיבה, או אז החליט כב' השופט ז' אריאלי כי יש מקום להיעתר לבקשה באופן חלקי

בלבד ועל כן, האריך את תקופת הצווים והחזקת התפוסים בארבעה חודשים בלבד. כמו כן, הפחית כב' השופט ז' אריאלי את גובה הערבות הבנקאית ב- 2 מיליון ₪, כך שנותרה בידי המבקשת ערבות בנקאית על סך 22 מיליון ₪, כחלופה לכלי הרכב ששוחררו.

7. בתאריך 13.11.18, בחלוף ארבעה חודשים מאז החלטת כב' השופט ז' אריאלי, הגישה המבקשת בקשה שביעית להארכת תוקפם של הצווים והתפוסים, ובקשה זו נדונה בפני.

בהחלטתי מיום 9.12.18 הארכתי את תוקפם של הצווים והחזקת התפוסים בארבעה חודשים נוספים, בצייני כי בפרק זמן זה מצופה מהפרקליטות להעביר ליחידה החוקרת השלמות חקירה, אם ישנן, וליתן צפי למועד סיום הטיפול בתיק.

8. בתאריך 27.12.18 הגישו הצדדים בקשה מוסכמת לשחרור חלק מהתפוסים ולהארכת תוקף יתרת התפוסים. במסגרת הסכמות הצדדים, הוסכם כי צווי המניעה האוסרים ביצוע פעולות בנכסים הידועים כגוש 5418 חלקות 22 ו-23 מכוח צווים מיום 20.7.15 ומיום 26.7.15, יוותרו על כנם, וכי הערבויות הבנקאיות יבוטלו ויוחזרו לידי המשיבה. עוד הוסכם בין הצדדים כי חלף הערבויות הבנקאיות שיבוטלו, יוטל צו איסור דיספוזיציה בנוגע לזכויות המשיבה בנכס הידוע כגוש 3643 חלקה 86, תירשם הערת אזהרה לטובת המבקשת, וכי תוקף החזקת התפוסים יוארך עד ליום 10.6.19.

9. בהחלטתי מיום 28.12.18 נתתי תוקף של החלטה להסכמות הצדדים, הוריתי על החזרת הערבויות בסך 22 מיליון ₪ והארכתי את החזקת התפוסים עד ליום 10.6.19. כמו כן, לבקשת הצדדים הוריתי על הטלת צו האוסר כל שינוי או דיספוזיציה בין בתמורה ובין שלא בתמורה בכל הנוגע לזכויות המשיבה בנכס הידוע כגוש 3643 חלקה 131 והוריתי על רישום הערת אזהרה לטובת המבקשת (החלטה מיום 9.1.19).

10. עתה עומדת בפני בקשה שמינית שהגישה המבקשת להארכת תוקפם של הצווים והתפוסים למשך שישה חודשים נוספים קרי, עד ליום 10.12.19.

11. לטענת המבקשת מדובר בפרשייה רחבת היקף, הכוללת עשרות אלפי מסמכים ומונה 45 כרגלים של חומרי חקירה, מתוכם 15 קלסרים הכוללים למעלה ממאה עשרים הודעות, שחלקן לא בשפה העברית. עוד טענה המבקשת, כי חומר החקירה הועבר לפרקליטות מיסוי וכלכלה בחודש נובמבר 2018 ובכוונת הפרקליטות לבחון את חומר הראיות, לשלוח הודעות יידוע ובכפוף לזכות השימוע יוחלט האם להגיש נגד המעורבים כתבי אישום.

לטענת המבקשת, יש בידה ממצאים המחזקים את החשדות נגד המשיבה ולשם כך הציגה בפני בית המשפט דו"ח סודי (סומן במ/1) ובמסגרתו פורטו מס' פעולות חקירה שבוצעו על ידה בחודשים האחרונים, תוך כדי שהתיק נמצא בפרקליטות.

המבקשת הוסיפה וטענה, כי יש לתת את הדעת לכך שהושבה למשיבה הערבות הבנקאית בשווי 22 מיליון ₪ בתמורה לתפיסה ברישום של נכס חדש ששווי 10 מיליון ₪, כך שכיום נותרו בידי המבקשת שלושה נכסים ברישום בשווי 110 מיליון ₪ בלבד, וזאת על אף שהיקף העבירות בתיק הינו בסך 280 מיליון ₪.

על כן, לטענת המבקשת הפגיעה בקניינה של המשיבה הינה מידתית ויש להיעתר לבקשה במלואה.

12. המשיבה התנגדה לבקשה וטענה כי על אף שחקירת התיק החלה לפני כ- 4 שנים עותרת המבקשת להמשיך ולפגוע בזכות הקניין של המשיבה למשך 6 חודשים נוספים, כאשר חלק מהתפוסים שנתפסו מוחזקים על ידי המבקשת קרוב לארבע שנים, מאז ראשית תפיסתם ביום 20.7.15.

לטענת המשיבה, אין לקבל את הבקשה בנסיבות בהן אין חשש להברחת נכסים ע"י המשיבה, בשים לב לנכסים הרבים שיש ברשותה, לאיתנות הפיננסית שלה וההתנהלות העסקית שלה מאז פרוץ החקירה, בציינה כי בגין שניים מהנכסים

התפוסים ע"י המבקשת החזירה המשיבה משכנתא בסך 30 מיליון ₪.

המשיבה הוסיפה וטענה, כי על אף שחלף פרק זמן של כ-8 חודשים מאז שהתיק עבר לפרקליטות המבקשת גם היום לא מצינת כמה חודשים דרושים לשם השלמת הבדיקה וקבלת החלטה לגבי המשך התיק. לאור האמור, טענה המשיבה כי בשל הפגיעה הממשית בקניין, ללא צפי מוגדר לסיום החקירה, אין להיעתר בפעם השמינית לבקשה וכי יש להשיב את התפוסים לחזקתה.

דין והכרעה

13. לאחר ששמעתי את טענות הצדדים, עיינתי בבקשה, בתגובה ובדו"ח הסודי שהוצג לעיוני, שוכנעתי כי דין הבקשה להתקבל בחלקה.

14. כפי שצוין בהחלטתי מיום 9.12.18 אין מחלוקת בין הצדדים לגבי קיומו של חשד סביר בעוצמה הנדרשת לשלב זה, ולאחר שעיינתי בדו"ח הסודי שהועבר לעיוני, סבורני כי קיים חשד סביר בעוצמה טובה למעורבותה של המשיבה בביצוע העבירות המיוחסות לה במסגרת החקירה.

15. באשר לערך הרכוש האסור - שאלה זו נידונה כבר בעבר בפני כב' השופט ז' אריאלי והוא עומד על כ- 280 מיליון ₪.

16. כפי שפורט בהרחבה בהחלטות הקודמות, תכלית התפיסה הינה הבטחת חילוט עתידי - אם תורשע המשיבה בדין.

17. על מנת להיעתר לבקשה להמשך החזקת התפוסים על בית המשפט לשקול ולאזן בין השיקולים השונים שביניהם - קיומו של פוטנציאל חילוט, פרק הזמן שחלף ממועד התפיסה, תוך מתן משקל לחזקת החפות העומדת לחשוד, ומתן משקל לפגיעה המתמשכת בזכות הקניין. עוד על בית המשפט להשתכנע כי החקירה מתקדמת ולשקול מה הוא פרק הזמן הנדרש לסיום החקירה.

18. מדובר בשיקולים דינמיים וככל שפרק הזמן מאז התפיסה הולך ומתארך, כך הולכת ומתעצמת הפגיעה בזכות הקניין של החשוד; מאידך, ככל שמתעצם החשד הסביר והחקירה מתקרבת לסיומה, כך מתעצם האינטרס הציבורי בהבטחת החילוט העתידי.

19. בהתאם לדו"ח הסודי (במ/1), מאז ההארכה הקודמת בוצעו מס' פעולות חקירה נקודתיות ולכאורה החקירה הגיעה לסופה. במהלך ההארכה האחרונה, מזה כ-8 חודשים, התיק נמצא בפרקליטות שליוותה את החקירה והחומר עובר עיבוד, כאשר לדברי ב"כ המבקשת הצוות אמור לסיים בדיקות, ולהחליט על עריכת שימוע בפרק זמן של מס' חודשים. יחד עם זאת ב"כ המבקשת לא יכלה להתחייב על מועד ספציפי לסיום הטיפול בתיק.

כמו כן, לא ניתן להתעלם מכך, שמדובר בחקירה מסועפת, המתנהלת כנגד 18 חשודים שונים במקביל, וכוללת חומר חקירה רב, אותו חייבת הרשות התובעת לבדוק בטרם החלטה על הגשת כתב אישום, בכפוף לשימוע.

20. מאידך, לא ניתן להתעלם גם מחלוף הזמן הניכר שחלף מאז תפיסת הרכוש של המשיבה. יחד עם זאת, אם עד להארכה האחרונה התפיסה היתה חלקה ברישום וחלקה באמצעות ערבות בנקאית על סך 22 מיליון ₪ כתחליף לשחרור כלי רכב שנתפסו, בסוף חודש דצמבר 2018, בהסכמת הצדדים, הערבות הבנקאית הוחזרה למשיבה וכיום התפיסה של הנכסים היא ברישום בלבד.

זאת ועוד, המבקשת אף הקטינה את היקף הרכוש המוחזק על ידה ברישום בכ- 10 מיליון ₪, כאשר החזירה ערבות על סך 22 מיליון ₪ ובמקומה נרשם צו איסור דיספוזיציה על נכס ששווי כ- 10 מיליון ₪ בלבד.

21. מכאן, שגם לאחר איזון מחדש בין השיקולים השונים שפירטתי לעיל - מחד פוטנציאל החילוט - שאינו זניח כלל ועיקר, סיום החקירה וצפי להחלטה בדבר הגשת כתב אישום בכפוף לשימוע, ומאידך חלוף הזמן והפגיעה המתמשכת בזכות הקניין של המשיבה, לשיטתי - הכף נוטה לטובת האינטרס הציבורי. יחד עם זאת, נוכח התמשכות ההליכים יש צורך בפיקוח הדוק של בית המשפט על התקדמות התיק, ועל כן לא איעתר למלוא התקופה המבוקשת בבקשה.

סוף דבר,

22. על מנת להגביר את הפיקוח השיפוטי על קצב התקדמות גיבוש ההחלטה בתיק, ובשים לב לעובדה כי מדובר בבקשה שמינית - אני מאריכה את תוקף הצווים והמשך החזקת התפוסים ב-4 חודשים נוספים מיום 10.6.19. יצוין, כי בפרק זמן זה מצופה מהפרקליטות, למצער, להחליט בדבר עריכת שימוע למשיבה.

זכות ערר כחוק לפי סעיף 38(א) לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש).

המבקשת תתאם עם המזכירות קבלת החומרים שנמסרו לעיוני לידיה.

המזכירות תעביר את ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, ו' תמוז תשע"ט, 09 יולי 2019, בהעדר הצדדים.